

ζωής που σώζει τον άνθρωπο από το θάνατο και τον κάνει "κατά χάριν Θεό". Αντίθετα, η αίρεση αποτελεί ολική ή μερική άρνηση της αλήθειας, ένα κομμάτισμά της, που έτσι παίρνει το χαρακτήρα και την παθολογία μιας ιδεολογίας. Χωρίζει τον άνθρωπο από τον τρόπο υπάρξεως που έδωσε ο Θεός στην Εκκλησία Του και τον θανατώνει πνευματικά.

Τα δόγματα επίσης, τα οποία περικλείουν τις υπερβατικές αλήθειες της πίστεώς μας, δεν είναι αφηρημένες έννοιες και διανοητικές συλλήψεις, ούτε, πολύ περισσότερο, μεσαιωνικός σκοταδισμός ή θεολογικός σχολαστικισμός. Εκφράζουν την εμπειρία και το βίωμα της Εκκλησίας. Γι' αυτό, όταν υπάρχει διαφορά στα δόγματα, υπάρχει οπωσδήποτε και διαφορά στον τρόπο ζωής. Κι όποιος υποτιμά την ακρίβεια της πίστεως, δεν μπορεί να ζήσει την πληρότητα της εν Χριστώ ζωής.

Ο Χριστιανός πρέπει να δεχθεί όλα όσα αποκάλυψε ο Χριστός. Όχι ένα "μίνιμουμ", αλλά το σύνολο. Γιατί στην ολότητα και την ακεραιότητα της πίστεως διασώζονται η καθολικότητα και η ορθοδοξία της Εκκλησίας.

Έτσι εξηγούνται οι μέχρις αίματος αγώνες των αγίων Πατέρων για τη διαφύλαξη της πίστεως της Εκκλησίας, καθώς και η μέριμνά τους για την διατύπωση, με το φωτισμό του Αγίου Πνεύματος, των "όρων" των Οικουμενικών Συνόδων. Οι "όροι" αυτοί δεν σημαίνουν τίποτε άλλο παρά τα όρια, τα σύνορα της αλήθειας, για να μπορούν οι πιστοί να διακρίνουν την Εκκλησία, ως Ορθοδοξία, από την αίρεση.

Οι ετερόδοξοι, με το να αρνηθούν την πληρότητα της αλήθειας, χωρίστηκαν από την Εκκλησία. Γι' αυτό και είναι αιρετικοί. Επομένως στερούνται την αγιαστική χάρη του Αγίου Πνεύματος, και τα "Μυστήρια" τους είναι άκυρα. Το βάπτισμα λοιπόν, που τελούν, δεν μπορεί να τους εισαγάγει στην Εκκλησία του Χριστού.

«Τους γαρ παρά των αιρετικών βαπτισθέντας ή χειροτονηθέντας ούτε πιστούς ούτε κληρικούς είναι δυνατόν», μας λέει ο ΞΗ' κανόνας των Αγίων Αποστόλων. Και ο άγιος Νικόδημος ο Αγιορείτης συμπληρώνει: «Όλων των αιρετικών το βάπτισμα είναι ασεβές και βλάσφημον και ουδεμία κοινωνίαν έχει προς το των Ορθοδόξων».

ΤΟ ΤΡΕΜΜΑ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2023

www.agloukasippokr.gr ☎ 2132088417 (Email): pbklukas@yahoo.gr

Έτος 31^{ον} Φύλλον 315^{ον}

Για τό μήνα **ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟ 2023** προγραμματίστηκαν:

1/2/2023	TET.	Τρύφωνος μάρτυρος	Άγιασμός	Θεία Λειτουργία	6.30 π.μ.
2/2/2023	ΠΕΜ.	ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ		Θεία Λειτουργία	7 π.μ.
5/2/2023	ΚΥΡ.	ΤΕΛΩΝΟΥ & ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ (Άρχεται το Τριώδιο)		Θεία Λειτουργία	7.30 π.μ.
7/2/2023	ΤΡ.	Παρθενίου έπ.Λαμπάκου – Λουκά του εν Στερίω		Θεία Λειτουργία	7 π.μ.
12/2/2023	ΚΥΡ.	ΑΣΩΤΟΥ		Θεία Λειτουργία	7.30 π.μ.
18/2/2023	ΣΑΒ.	ΨΥΧΟΣΑΒΒΑΤΟΝ		Θεία Λειτουργία	7.30 π.μ.
19/2/2023	ΚΥΡ.	ΑΠΟΚΡΕΩ - Όσίας Φιλοθέης τής Αθηναίας		Θεία Λειτουργία	7 π.μ.
26/2/2023	ΚΥΡ.	ΤΥΡΙΝΗΣ - Φωτεινής τής Σαμαρείτιδος		Θεία Λειτουργία	7.30 π.μ.

ΙΕΡΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ

Έξομολόγηση γίνεται: Μόνο όταν μετά από τηλεφωνική συνεννόηση με τον έφημεριο καθοριστεί συγκεκριμένη μέρα καί ώρα. τηλ. **6934603304**

«Σημειώσεις»

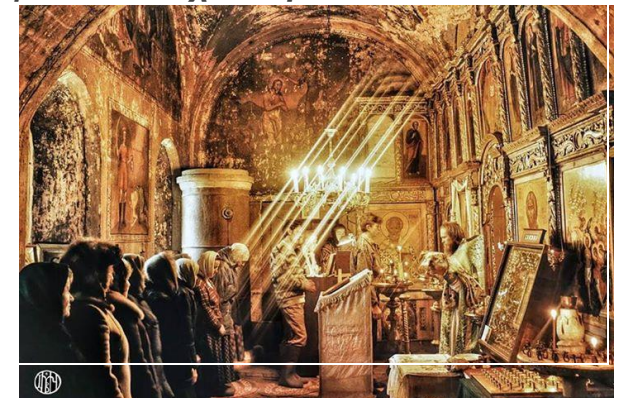
(I) Συχνά στο παρεκκλήσι μας τελούνται αγρυπνίες, Θεία Λειτουργία, ακολουθίες, & άλλες εκδηλώσεις οι οποίες δεν περιλαμβάνονται στο μηνιαίο προγραμματισμό μας. Όσοι επιθυμείτε να ενημερώνεστε γι αυτές με SMS, παρακαλούμε ζητήστε το.

(II) Έσπερινός τελείται στις 17:00 μόνο τις παραμονές (προηγούμενο απόγευμα) κάθε λειτουργίας

Πίστη σημαίνει αφήνομαι σε εκείνο που δεν καταλαβαίνω.

Όταν το "γ ι α τ ί" γίνεται ... Σ χ έ σ η...

«Γιατί;». Μια λέξη που συνοδεύει την ζωή μας από την πρώτη στιγμή του υπαρξιακού συλλαβισμού μας. Μια λέξη που κυλάει στην γλώσσα μας ζητώντας λύτρωση. Ένας λό-

γος, γεμάτος αγωνία που αναζητά τον τρόπο, τον χώρο να αρθρωθεί. Να εκφραστεί. Να γίνει αίτημα. Ένας φόβος που απωθήθηκε. Μια οργή κι ένας θυμός που δεν φανερώθηκε.

«Γιατί;». Μια λέξη που αγιάστηκε πάνω στον Σταυρό του Χριστού μας, εκείνη τι στιγμή που η καρδιά του φοβήθηκε και κραύγασε απεγνωσμένα «Ηλί Ηλί λαμά σαβαχθανί, τουτέστιν, Θεέ μου, Θεέ μου, ίνα τι με εγκατέλειπες;». Είναι που εκείνη την μέρα νοηματοδοτήθηκε. Έγινε οδός, τρόπος να ρωτάς και να εμπιστεύεσαι συγχρόνως μια μεγάλη Αγάπη. Πάνω στον Σταυρό ο πόνος έγινε σχέση.

Πες λοιπόν το «γιατί» της καρδιάς σου, μην φοβάσαι ότι θα αμαρτήσεις, το είπε πρώτος ο Χριστός μπροστά στην οδύνη, στην αδικία, στην μοναξιά και προδοσία. Να θυμάσαι όμως, ότι Εκείνος μετά την αγωνία, μετά το βαθύ υπαρξιακό ερώτημα, πέρασε στην παράδοση του εαυτού του, στο θέλημα του Θεού. Δηλαδή σταμάτησε να σκέφτεται κι αφέθηκε να νιώσει. Δεν ρωτούσε πλέον αλλά αισθανόταν. Τι αισθανόταν;

Το σχέδιο του Θεού. Την παρουσία Εκείνου. Το μυαλό ρωτά μα η καρδιά γνωρίζει, πιστεύει και εμπιστεύεται.

Πίστεψε λοιπόν στον Θεό όχι ως ιδεολόγημα. Όχι ως κατοχύρωση φοβερών ακλόνητων επιχειρημάτων, που εξασφαλίζουν τον φόβο του εγώ και οχυρώνουν την νάρκισση ατομική δύναμη σου. Πίστη δεν σημαίνει αποδοχή κάποιον συμβόλων ή λεκτική ανάγνωση ιερών κειμένων. Δεν είναι μια νοητική γνώση και απαγγελία. Μια κατοχύρωση του φόβου και του νου.

Πίστη σημαίνει αφήνομαι σε εκείνο που δεν καταλαβαίνω και πολλές φορές φοβάμαι, αλλά μέσα μου σε μια άλλη πραγματικότητα της ύπαρξης μου, σε μια έτερη διάσταση, αισθάνομαι ότι κάποιος γνωρίζει καλύτερα από 'μένα. Δεν ξέρω το γιατί, μα κάποιος με αγαπάει, με νοιάζεται με τον δικό του τρόπο, που είναι σοφός, θυσιαστικός, θεραπευτικός και λυτρωτικός.

Πίστη σημαίνει μαθαίνω να εμπιστεύομαι, να αφήνομαι, να εγκαταλείπομαι γυμνός από τις δικές μου ερμηνείες, τα δικά μου θέλω, τις αρετές μου και τα πιστεύω μου.

Η πίστη γεννάται πραγματικά στο όριο του θανάτου, εκεί που δεν υπάρχει το «εγώ» σου, οι δυνάμεις σου, τα κα-

τορθώματα σου, το όνομα σου, οι επιτυχίες σου, για να σε σώσουν και να σε αυτολυτρώσουν. Εκεί που οι λέξεις μαρμαρωμένες στις άκρες των ματιών ζητούν να γίνουν λυτρωτικά δάκρυα ελπίδας στην παρουσία του Θεού, του Άλλου που από βρέφος πείνασες και δίψασες.

π. Λύβιος

Η Εκκλησία για την ορθοδοξία

Σύμφωνα με την ορθόδοξη εκκλησιολογία, Εκκλησία και Ορθοδοξία ταυτίζονται. Η Εκκλησία είναι οπωσδήποτε Ορθόδοξη και η Ορθοδοξία είναι η Μία, Αγία, Καθολική και Αποστολική Εκκλησία, το Σώμα του Χριστού. Και επειδή ο Χριστός είναι ένας, άρα και η Εκκλησία είναι μία. Γι' αυτό ποτέ δεν νοείται διαίρεση στην Εκκλησία. Μόνο χωρισμό από την Εκκλησία έχουμε. Σε συγκεκριμένες δηλαδή ιστορικές στιγμές οι αιρετικοί και οι σχισματικοί αποκόπηκαν απ' αυτήν, κι έτσι έπαψαν να είναι μέλη της.

Η Εκκλησία κατέχει το πλήρωμα της αλήθειας, όχι μιας αφηρημένης αλήθειας, αλλά ενός τρόπου

